

מסכת כלים

פרק כ

א. הפרים והכסות והשקין והמרצופין שנפחתו, הרי אלו טמאים מדרס. הקלוסטר, ארבעה קבין, התורמל חמשת קבין, הפריית סאה. החמת של שבעת קבין, רבי יהודה אומר, אף הרבצל והמזודה כל שהן, הרי אלו טמאין מדרס. וכלם שנפחתו, טהורים, מפני שבטל העקר, ובטלה הטפלה:

ב. חמת חלילין, טהורה מן המדרס. ערבת פיסונות, בית שמאי אומרים, מדרס. ובית הלל אומרים, טמא מת. ערבה משני לג ועד תשעה קבין שנסדקה, טמאה מדרס. הניחה בגלגלים ונתפחה, טמאה טמא מת. בקדים ונסדקה, מקבלת מדרס. זה חמר בשגרי כלי עץ מבתחלתו. וחמר בשגרי כלי נצרים מבתחלתו, שמתחלתו אינם מקבלים טמאה עד שיתחסמו. נתחסמו, אף על פי שנשרו שפתותיהן כל שהן, טמאין:

ג. מִקֵּל שְׁעֵשָׂאוֹ בֵּית יָד לְקָרְדֹם, חֲבוּר לְטִמְאָה בְּשַׁעַת מְלָאכָה.
הִדְיוּסְטֵר, חֲבוּר לְטִמְאָה בְּשַׁעַת מְלָאכָה. קָבְעוּ בְּכִלּוֹנָס, טִמָּא, וְאִינוּ
חֲבוּר לָהּ. עָשָׂה לוֹ דְּיוּסְטֵר, אֵין טִמָּא אֶלָּא צָרְפוֹ. כִּסָּא שְׁקָבְעוּ
בְּכִלּוֹנָס, טִמָּא, וְאִינוּ חֲבוּר לוֹ. עָשָׂה בּוֹ כִּסָּא, אֵין טִמָּא אֶלָּא מְקוֹמוֹ.
קָבְעוּ בְּקוֹרֶת בֵּית הַבַּד, טִמָּא, וְאִינוּ חֲבוּר לָהּ. עָשָׂה בְּרֹאשָׁה כִּסָּא,
טְהוּר, מִפְּנֵי שְׂאוּמְרִין לוֹ, עֲמִיד וְנִעְשָׂה אֶת מְלָאכָתָנוּ:

ד. עֲרֵבָה גְדוּלָּה שְׁנַפְחָתָה מְלַקְבֵּל רְמוֹנִים, וְהִתְקִינָה לִישִׁיבָה, רַבִּי
עֲקִיבָא מְטִמָּא. וְחֲכָמִים מְטַהְרִין, עַד שְׁיִקְצִיעַ. עֲשֹׂאָה אַבוּס לְבִהְמָה,
אִף עַל פִּי שְׁקָבְעָה בַּכֶּתֶל, טִמְאָה:

ה. כֹּפֶת שְׁקָבְעוּ בְּנִדְבָדָה, קָבְעוּ וְלֹא בָּנָה עָלָיו, בָּנָה עָלָיו וְלֹא קָבְעוּ,
טִמָּא. קָבְעוּ וּבָנָה עָלָיו, טְהוּר. מִפֶּן שְׁנַתְנוּ עַל גְּבֵי הַקּוֹרוֹת, קָבְעוּ
וְלֹא נָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזִיבָה, נָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזִיבָה וְלֹא קָבְעוּ,
טִמָּא. קָבְעוּ וְנָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזִיבָה, טְהוּר. קָעָרָה שְׁקָבְעָה בְּשִׁדָּה
תִּבָּה וּמִגְדָּל, כְּדָרָד קִבְּלָתָהּ, טִמְאָה. שְׁלֹא כְּדָרָד קִבְּלָתָהּ, טְהוּרָה:

ו. סָדִין שֶׁהוּא טִמָּא מְדָרַס וְעֵשָׂאוֹ וִילּוֹן, טְהוּר מִן הַמְדָּרַס, אֲבָל
טִמָּא טִמָּא מֵת. מֵאִימָתִי הִיא טְהוּרָתוֹ. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִשְׁתִּיבֵיר.
בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, מִשְׁיִקְנֵשֶׁר. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִשְׁיִקְבֵּעַ:

ז. מִחֲצֹלֶת נְשַׁעֲשָׂה לָהּ קִנְיִם לְאַרְכָּה, טְהוֹרָה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, עַד
נְשַׁעֲשָׂה כְּמִין כִּי. עָשָׂאָם לְרַחֲבָה וְאִין בֵּין קִנְיָה לְחִבְרוֹ אַרְבָּעָה
טַפְחִים, טְהוֹר. נִחְלָקָה לְרַחֲבָה, רַבִּי יְהוּדָה מְטִהֵר. וְכֵן הַמַּתִּיר
רֵאשִׁי הַמַּעֲדָנִין, טְהוֹרָה. נִחְלָקָה לְאַרְכָּה וְנִשְׁתַּיְרוּ בָּהּ שְׁלֹשָׁה
מַעֲדָנִים שֶׁל נְשָׂה טַפְחִים, טְמֵאָה. מִחֲצֹלֶת, מַאיֲמַתִּי מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה.
מִנְשֵׁת־קִנְיָב, וְהִיא גֹמֵר מְלֹאכֶתָהּ: